

POSTANOWIENIE

Dnia 24 kwietnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 24 kwietnia 2024 r.,
na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.
sprawy **T. S. i P. S.**,
skazanych z art. 296 § 1 k.k. i in.
z powodu kasacji wniesionych przez obrońcę skazanych
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi
z dnia 16 sierpnia 2023 r. sygn. akt II AKa 137/23,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi
z dnia 13 stycznia 2023 r. sygn. akt XVIII K 73/21,

p o s t a n a w i a:

- 1) oddalić kasacje jako oczywiście bezzasadne;**
- 2) obciążyć skazanych kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego w częściach na nich przypadających.**

[PGW]

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 13 stycznia 2023 r. (sygn. akt XVIII K 73/21) **T. S. i P. S.** zostali uznani winnymi czynów z art. 296 § 1 i § 2 i § 3 k.k., za które wymierzono im kary 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania na okres próby 2 lat oraz grzywnę w wymiarze 180

stawek dziennych po 20 zł każda. Wyrok ten został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 16 sierpnia 2023 r. (sygn. akt II AKa 137/23).

Od powyższego wyroku kasację wniósł obrońca skazanych, zarzucając orzeczeniu:

„I. Rażące naruszenie przepisów postępowania, stanowiące bezwzględną przyczynę odwoławczą określoną w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., a polegające na utrzymaniu w mocy wyroku Sądu Okręgowego - mimo, iż Sąd Apelacyjny, rozpoznający apelację w sprawie skazanych T. S. i P. S. - był nienależycie obsadzony, albowiem w jego składzie orzekał Sędzia Sądu Apelacyjnego P.U., powołany do pełnienia urzędu na stanowisko Sędziego Sądu Apelacyjnego w [...] na podstawie uchwały z dnia 11 października 2018 r. Nr [...] wydanej przez Krajową Radę Sądownictwa, ukształtowaną w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 3 z późn. zm.), niespełniającą wymogu niezależności, co w efekcie mogło doprowadzić do naruszenia standardu niezawisłości i bezstronności w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji, art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności przy rozpoznaniu sprawy T. S. i P. S., którzy nie mieli w jej toku zapewnionych gwarancji wynikających z w/w przepisów.

II. Rażące naruszenie przepisów postępowania, stanowiące bezwzględną przyczynę odwoławczą określoną w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., a polegające na utrzymaniu w mocy wyroku Sądu Okręgowego - mimo, iż Sąd Apelacyjny, rozpoznający apelację w sprawie skazanych T. S. i P. S. - był nienależycie obsadzony, albowiem w jego składzie orzekała Sędzia Sądu Apelacyjnego B. S., powołana do pełnienia urzędu na stanowisko Sędziego Sądu Apelacyjnego w [...] na podstawie uchwały z dnia 8 czerwca 2022 r. Nr [...] wydanej przez Krajową Radę Sądownictwa, ukształtowaną w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie

Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 3 z późn. zm.), niespełniającą wymogu niezależności, co w efekcie mogło doprowadzić do naruszenia standardu niezawisłości i bezstronności w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji, art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności przy rozpoznaniu sprawy T. S. i P. S., którzy nie mieli w jej toku zapewnionych gwarancji wynikających z w/w przepisów.”

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi i przekazanie sprawy Sądowi II instancji do ponownego rozpoznania.

Prokurator wniósł o oddalenie kasacji jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się bezzasadna w stopniu oczywistym.

Zarzuty nie okazały się zasadne. Analiza akt sprawy nie pozwala na wysnucie wniosku, jakoby zachodziła bezwzględna przyczyna odwoławcza z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r. (I KZP 2/22, OSNK 2022, nr 6, poz. 22) brak podstaw do przyjęcia a priori, że każdy sędzia sądu powszechnego, który uzyskał nominację w następstwie brania udziału w konkursie przed Krajową Radą Sądownictwa po 17 stycznia 2018 r., nie spełnia minimalnego standardu bezstronności i każdorazowo sąd z jego udziałem jest nienależycie obsadzony w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.

Oznacza to, że należy wykazać in concreto, że z uwagi na dające się zidentyfikować okoliczności związane z powołaniem wskazanych sędziów do sądu, istnieją tego rodzaju wątpliwości, iż sąd w składzie którego zasiada taki sędzia jest sądem nienależycie obsadzonym. Jak wynika z akt, kwestia powołania sędziego orzekającego w sprawie nie wskazuje na zaistnienie takich wad, które powodowałyby konieczność uznania, że w istocie w tej konkretnej sprawie zachodzi bezwzględna przyczyna odwoławcza opisana w art. 439 § 1 pkt. 2 k.p.k. Kasacja w

tym przedmiocie nie zawiera, poza sygnalizacją – żadnych argumentów, które mogłyby stać się podstawą analizy Sądu Najwyższego.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.

[PGW]

[ms]